

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Archdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

De Controversijs Polemicis, & Scholasticis, etiam modernis

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

Caput 8. De cultu, & invocatione Sanctorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40853

erogantur, non est dubitandum mortuos adjuvari... Hæc enim à Patribus univèrsa observat Ecclesia.

Qui hæc audit, & adhuc præfractè purgatorium negat, securus esse potest se nunquam ad Purgatorium perventurum.

CAPUT VIII.

De cultu, & invocatione Sanctorum.

1. **F**ides Catholica docet primò, cultum latriæ soli Deo tribuendum esse, nullamque creaturam posse adorari, nisi adorationem improprie accipias, uti ab Abrahamo dicitur Angelus adorari Gen. 18. v. 3. & alibi.

Docet secundò, solum Deum invocandum esse tanquam supremum rerum omnium Dominum, ac largitorem omnium donorum tam naturæ, quam gratiæ.

2. Admittit tamen Sanctos in cælo regnantes tanquam Dei amicos religioso cultu honorandos esse: & ut nostros apud Deum intercessores ac Patronos invocari posse. Utrumque negant omnes hujus temporis Sectarii: & ante illos varii pro hæreticis à primitiva Ecclesia damnati, ut Vigilantius apud S. Hieronymum cap. 3. adversus Vigilantium: & Manichæus apud S. Augustinum lib. 26. cap. 4. contra Faustum. His autem à primitiva Ecclesia reprobaris consentire, aliud esse non potest quam à veræ Ecclesiæ sensu aberrare.

3. Probatum porrò Catholica veritas primò, Quia ex Scripturis constat utile ac pium esse invocare homines sanctos in hac vita existentes. Ergo multò magis utile ac pium erit invocare Sanctos

Sanctos in cælesti gloria cum Christo regnantes, & in perfecto illius amore & favore in æternum constitutos.

Antecedens patet ex Apostolo 2. ad Theffal. 3. *Fratres orate pro nobis ut sermo Dei currat & clarificetur, sicut & apud vos. Et ad Collossen. 4. v. 2. Orationi instare, orantes simul & pro nobis. Et ad Rom. 15. v. 30. Obsecro vos fratres per Charitatem sancti Spiritus ut adjuvetis me in orationibus pro me ad Deum, ut liberer ab infidelibus, qui sunt in Iudea. Denique ad postulandum huiusmodi patrociniū hortatur ipse Deus, Iob cap. 42. v. 8. Ite ad servum meum Iob & offerre holocaustum pro vobis; Iob autem servus meus orabit pro vobis, faciem eius aspiciam, ut non vobis imputetur stultitia.*

4. Sanctos quoque in cælo existentes nobis patrocinari, & utiliter ac piè invocari, patet Danielis 3. v. 35. Ubi Azarias ita orat. *Ne auferas misericordiam tuam à nobis propter Abraham dilectum tuum, & Isaac servum tuum, & Israel sanctum tuum.* Et S. Petrus promittit se post obitum suum pro fidelibus frequenter oraturum 2. Petri 1. v. 15. *Dabo autem operam & frequenter habere vos post obitum meum, ut horum memoriam faciatis.* Et ipsa experientia ex frequentibus beneficiis ac miraculis per Sanctorum invocationem omni ævo obtentis, manifestè ostendunt hanc Deo gratam, ac nobis perutilem esse.

5. Nec ullam prorsus vim habent quæ contra Sanctorum invocationem à Sectariis opponuntur, hoc modo: Deus vult solus invocari; ergo non licet invocare Sanctos in cælo regnantes. Nam contra ipsos valet eadem consequentia: Deus vult solus invocari; ergo non licet invocare Sanctos in hac vita existentes, quod tamen falsum esse coguntur ipsi fateri ex apertis Scripturis n. 3. supra citatis.

Eodem

Eodem modo si bona est hæc quam formant consequentia : Solus Christus est mediator hominum ergo peccant Catholici invocando Sanctos in cælo existentes; Bona etiam erit hæc sequela : Solus Christus est mediator hominum: ergo peccant Sectarii invocando Sanctos in terra constitutos, quod tamen ex Scripturis admittunt licitum esse. Nam si velint ut particula *solus* universaliter accipiatur, æquè Sanctos vivos ac mortuos excludet.

Neque minùs frivolum est quod assumunt, Sanctos scilicet in cælo non posse preces nostras, & interna desideria cognoscere. Sed peto, an admittant Samuëlem cognovisse omnia quæ erant in corde Saülis, ut testatur Scriptura 1. Reg. 9. v. 19. Et Elisæum scivisse omnia quæ à Giezi absente gerebantur, & secreta consilia Regis Syriæ longè remoti. 4. Reg. cap. 5. v. 6. Et Danieli cognitum fuisse occultum somnium Nabuchodonosoris, ejusque interpretationem? Dicant ipsi quo modo potuerint hæc absentibus in terra revelari, & simul exponant quâ ratione possint Sancti in cælo preces nostras & desideria cognoscere.

6. Probatur autem secundò, hunc esse sensum Scripturarum, & primitivæ Ecclesiæ, ex consensu Sanctorum Patrum qui in ea cum eximia tam sanctitatis, quam veræ doctrinæ laude floruerunt.

Origines qui tertio post Christum sæculo vixit *Homil. 23. in Numer.* Quis, inquit, dubitat quod Sancti quique Patrum etiam orationibus nos juvent.

S. Hieronymus 4. sæculo *contra Vigilantium cap. 3.* si Apostoli & Martyres adhuc in corpore constituti possunt orare pro cæteris ... quantò magis

gis

gis post victorias, coronas, & triumphos. Et *ibidem* affirmat Vigilantium hæreticum contrariam doctrinam de Barathro peccatoris sui tanquam cænosam spurcitiam evomere.

Audi S. Augustinum Catholicorum more pro se orantem *Medit. cap. 40.* S. Michael, S. Gabriel, S. Raphael, Sancti Chori Angelorum, atque Archangelorum per illum qui vos elegit, & de cujus contemplatione gaudetis, vos rogare præsumo, ut pro me culpabili Deum rogare dignemini.

S. Ambrosius quod in Ecclesia fieret, ac fieri debeat apertè docet *lib. de Viduis.* Obsecrandi sunt Angeli pro vobis, qui nobis ad præsidium dati sunt, Martyres obsecrandi sunt... possunt pro peccatis nostris rogare. Et *orat. 2. de præpar. Missæ.* Apostolorum intercessionem imploro, Martyrum preces deprecor, confessorum orationes exoptulo, talium Domine Deus preces nunquam spernis. Longior forem si eodem modo loquentem adducerem S. Chrysostomum *in Liturg. S. Cyprianum de Stella & magis.* Cyrillum Hierosol: *Catech. Mystag. 5.* Eusebium Alex. *Hom. de Sanctis,* & alios indubitatos primitivæ Ecclesiæ testes: ex quorum consensu quomodo nostri temporis Sectarii erroris convincantur jam supra tradidimus.

A P P E N D I X.

*De cultu Virginis Deiparæ quædam moderna
refelluntur.*

DOctrina Catholica est primò, D. Virginem esse verè ac propriè Dei Matrem & Genetricem, contra Nestorium.

2. Ean-

2. Eandem semper Virginem permanisse ante partum, in partu, & post partum.

3. Illam supra omnes Angelos, & Sanctos cultu Hyperdulæ honorandum esse.

4. Virginem Deiparam nullo unquam peccato actuali inquinatam fuisse, definit Tridentinum.

5. Illam à labe originalis peccati semper immunem fuisse, communis est in Ecclesia sensus & sententia, non de fide.

6. Virginem Mariam esse omnium Fidelium apud Deum Mediatricem, Dominam, Advocatam, Cæli Terræque Reginam, Peccatorum Refugium, & Matrem Misericordiæ, dogmata sunt & Privilegia sine controversia à Christi Fidelibus semper recepta.

Contra hunc Ecclesiæ sensum nullam vim habent, *Monita quadam salutaria, B. Virginis ad Cultores suos indiscretos*, in libello quodam Anonymo in vulgus nuper sparso, cum magno Fidelium scandalo.

Primò, Quia libellum istum, & suspectam illius doctrinam, & loquendi modos, cum summa offensione & scandalo reiecit communis Fidelium consensus.

Secundò, Quia idem Libellus Sedis Apostolicæ decreto reprobatus, & prohibitus fuit.

Tertiò, Quia in Virginis cultu & invocatione carpit varias fidelium praxes, titulos, & encomia sensui Sanctorum Patrum maximè conformia, uti facile patebit ex paucis ipsorum testimoniis, quæ hic brevi methodo subiiciam.

Audi S. Bernardum, sermone de Nativ. Virginis, in communi sensu Fidelium, Mariam ut *Mediatricem*, ut *Spem*, ut *Fiduciam* nostram invocantem. "Exaudiet ubique Matrem Filius, exaudiet

audiet Filium Pater. Hæc Peccatorum scala,
 hæc mea maxima Fiducia est, hæc tota ratio
 spei meæ &c. Quâ verò ratione hæc de Virgi-
 ne dicantur, idem explicat: Opus est, inquit,
 Mediatorem ad Mediatorem istum, nec alter no-
 bis utilior, quàm Maria.

Idem argutè docet, & explicat Rupertus. Si-
 cut Luna lucet & illuminat, luce non suâ, sed
 ex Sole conceptâ: Sic tu, ô Beatissima, hoc ip-
 sum quod tam lucida es non ex te habes, sed ex
 gratiâ divina, gratiâ plena.... Quia sicut ex te
 natum Dei Filium, solem verum, solem æter-
 num adoramus & colimus ut Deum verum, sic
 & Te honoramus atque veneramur ut veri
 Dei Genitricem. Scientes (nota) quia totus
 honor impensus Matri sine dubio redundat in
 gloriam Filii.

Consonat his Doctor Seraphicus Sanctus Bo-
 naventura in Speculo B. Virginis *cap. 5.* Abyf-
 sus, inquit, est Maria in Bonitate & Misericor-
 dia profundissima; unde etiam profundissimam
 Misericordiam Filii sui pro nobis interpellat
 quasi abyssus abyssum invocat.

Accedit S. Antoninus 3. part. tit. 15. cap. 22. §.
 9. " Deus misericordiam nedum magnam, sed
 Maximam fecit in Virgine pia, ut meritò no-
 minetur Maria Mater Misericordiæ, & Regina
 ejus... hanc (Misericordiam) qui petit sine ipsa
 duce, sine pennis tentat volare.

Nec minora canit S. Ephrem. de laudibus Dei-
 paræ. Ave, inquit, Dei & hominum Mediatrix
 optima, Ave totius terrarum orbis Conciliatrix
 efficacissima.

Huic doctrinæ innixus S. Basilius orat. de
 Nativit. Deip. sic concludit: " de Virgine qui
 omnia illustria, & gloriosa dixerit, nunquam is
 à veri-

à veritatis scopo aberraverit.

Frustra igitur *Monitor* quicumque importunus, Fideles huic doctrinæ *insistens* carpere conetur, tanquam indiscretos Virginis Cultores. Poterit ex communi Patrum ac Fidelium mente & sententia ea facile intelligere & explicare, quæ in deteriore sensum invidiosè detorquet: quod qui porro tentabit, contra hanc Lunam frustra latrabit.

CAPUT IX.

De Veneratione Imaginum Christi & Sanctorum.

1. **H**onorandas esse Imagines Christi ac Sanctorum docet Ecclesia Catholica Romana, eo cultu qui à Tridentino exponitur sess. 25. de invoc. & vener. SS. ubi declarat Imagines Christi, Deiparæ Virginis, & aliorum Sanctorum in templis præsertim habendas & retinendas, iisque debitum honorem, & venerationem impertiendam. Non quod credatur inesse aliqua in iis dignitas vel virtus propter quam sint colenda, vel quod ab eis aliquid sit petendum, vel quod fiducia in Imaginibus sit figenda, sicut olim fiebat à Gentilibus, qui in Idolis spem suam collocabant, sed quoniam honos qui illis exhibetur, refertur ad Prototypa quæ illa repræsentant; ita ut per Imagines quas osculamur, & coram quibus caput aperimus, & procumbimus, Christum adoremus, & Sancto; quorum illæ similitudines gerunt, veneremur.

2. Hanc doctrinam oppugnant moderni Sectarum: & eundem contra primitivam Ecclesiam impugnarunt hæretici ab ea olim damnati:
nam